

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. mája 2014 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. D.** pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. c/ a § 139 písm. e/ Trestného zákona, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. septembra 2010, sp. zn. 1To 45/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Nitra z 21. júla 2010, sp. zn. 4T 17/2010, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. D.** **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Obvinený **M. D.** bol rozsudkom Okresného súdu Nitra z 21. júla 2010, sp. zn. 4T 17/2010, uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e/ Trestného zákona a to na skutkovom základe uvedenom v skutkovej vete výrokovej časti citovaného rozsudku.

Za to mu uložil podľa § 145 ods. 2 Tr. zák., zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno n/ Tr. zák., priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. g/, písm. m/ Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 78 ods. 1 Tr. zák. mu uložil ochranný dohľad v trvaní 3 (tri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. poškodenú organizáciu s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Krajský súd v Nitre uznesením z 28. septembra 2010, sp. zn. 1To 45/2010, na podklade odvolania obvineného podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného.

Dňa 5. júna 2013 podal obvinený D. prostredníctvom svojho obhajcu na súde prvého stupňa dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, kde tento namieta uvedené rozhodnutia a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol obvinený v prvom rade tú skutočnosť, že súdmi zistený skutok nevykazuje všetky obligatórne znaky stíhaného trestného činu, nebola naplnená subjektívna stránka predmetného činu, namietol právnu kvalifikáciu.

Poukázal na výpovede niektorých svedkov, znalecký posudok, z ktorých je zrejmé, že nespáchal trestný čin vraždy podľa § 145 Tr. zák., ale iba trestný čin zabitia podľa § 147 ods. 1 Tr. zák.

Obvinený tiež upozornil na tú skutočnosť, že súdy vychádzali iba z dôkazov, ktoré svedčili v jeho neprospech.

Na záver dovolania obvinený žiada, aby dovolací súd zrušil napadnuté uznesenie odvolacieho súdu a vec vráti krajskému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Dňa 5. júna 2013 bolo na príslušný prvostupňový súd doručené i písomné vyjadrenie námestníka krajského prokurátora k predmetnému dovolaniu, z ktorého obsahu je zrejmé, že tento sa s dôvodovou argumentáciou dovolateľa nestotožňuje.

Pokiaľ ide o skutkový stav veci, tak ako ho ustálil a zistil prvostupňový súd, ako aj odvolací súd, tak tento nevykazuje žiadne nedostatky takého charakteru, ktoré

by dovoľovali spochybníť v tej nadväznosti prijaté právne závery súdov o vine obvineného. Obvinený namieta výlučne správnosť a úplnosť zistenia skutku.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje preto podané dovolanie podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Poškodená strana uviedla vo svojom podaní z 30. decembra 2013, iba tú skutočnosť, že škoda im doposiaľ nebola uhradená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; **správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.**

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Podľa § 374 ods. 3 Tr. por. v dovolaní možno uplatňovať ako dôvod dovolania aj konanie na súde prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o výhradu obvineného, spočívajúcu konkrétne v tom, že konajúce súdy v danom prípade nesprávne vyhodnotili výpovede jednotlivých svedkov, znaleckého posudku, tak tu treba zdôrazniť tú skutočnosť, že nie je predmetom skúmania dovolacieho súdu, akým spôsobom sa súdy nižších stupňov vysporiadali s hodnotením jednotlivých dôkazov, resp. aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili, pretože tu ide o otázky skutkového charakteru, ktoré sú v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. z dovolacieho konania vylúčené. Uvedené pritom rovnako platí tiež i pre prípadné odmietnutie vykonania obvineným navrhovaných ďalších dôkazov, ktorých vykonanie ani jeden z konajúcich súdov nepovažoval za potrebné z hľadiska náležitého zistenia skutkového stavu (v tomto smere vid' i *uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 15. decembra 2009, sp. zn. 2 Tdo 45/2009, uverejnené pod R 21/2010*).

Len s poukazom na nesúhlas s hodnotením dôkazov, resp. odmietnutím vykonania ďalších dôkazov nemožno vyvodzovať žiadny dovolací dôvod.

Tak zo znenia dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné, a že Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného **je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie**. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

Čo sa týka v danom prípade uplatneného dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tak v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil žiadnu opodstatnenosť námietok obvineného, pretože ako už aj bolo skôr spomenuté, skutkový stav

tak, ako bol zo strany súdov nižších stupňov zistený je pre dovolací súd záväzný a pokiaľ ide potom o jeho právne posúdenie, tak toto je i podľa jeho názoru správne, keďže posudzované skutky napĺňali všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona s poukazom na § 139 písm. e/ Trestného zákona.

Opätovne sa pritom v tejto súvislosti javí ako žiaduce poukázať na to, že to, aké dôkazy súdy vykonali, ako ich následne vyhodnotili a aké závery z vykonaného dokazovania vyvodili je otázka skutkových zistení, ktorú dovolací súd v predmetnom konaní už nemá oprávnenie preskúmať a to aj vo vzťahu k tomu či úmysel obvineného, hoci aj nepriamy, smeroval k usmrteniu poškodeného, ako je to konštatované v skutkovej vete výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V tomto smere považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zvážiť, akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami.

Čo sa týka potom podaného dovolania, tak z jeho obsahu je zrejmé, že tam uvedené námietky obvineného smerujú k nesprávnemu zisteniu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá podľa jeho názoru v danom konaní nebola preukázaná, a teda smerujú len vo vzťahu k skutkovým zisteniam a záverom vo veci konajúcich súdov, ktorých revízia už v dovolacom konaní nie je možná.

V súvislosti s vyššie uvedeným je pritom potrebné poukázať na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. marca 2010, sp. zn. 3 Tdo 5/2010, uverejneného pod R 40/2010, v zmysle ktorého motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu (konanie – následok – príčinný vzťah). Namietanie ich nezistenia alebo nesprávneho či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciacie tohto uznesenia.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 14. mája 2014

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová